

ನಿಂತೀತೆ ಅಮಾನವೀಯ ಹುಲಿ ಹತ್ಯೆ?

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರ ದಬ್ಬಲಾದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಕಾಡಿನಂಚಿಗೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರ ಮತ್ತು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಘರ್ಷ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೋ!

ಈಶ್ವರ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ 'ಅವನಿ'ಯ ಹತ್ಯೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಿಯರಲ್ಲಿ, ಪರಿಸರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ನರ ಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ಎಂದೇ ಹೆಣೆಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಾಡಿಗೆ ಶಾರ್ಟ್ ಶೂಟರ್‌ಗಳಿಂದ ಸಾಯಿಸಿರುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಹಾಗೂ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಅವನಿ ವಿಧಿವಧಿ ವಲಯದ ಪಂಡರ್ಕವಾಡಾದಲ್ಲಿ 13 ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ್ದು, ಅದು ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಾದ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ನೂರಾರು ಸಿಬ್ಬಂದಿ 10-11 ತಿಂಗಳು ವಯಸ್ಸಿನ ಎರಡು ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಜೀವಂತ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಹೋರಾಟಗಾರರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹುಲಿಯನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಸಾಯಿಸಿ ಎಂದೇ ಹೇಳಿತ್ತು. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಶೂಟರ್‌ಗಳು ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ 2ರಂದು ಅವನಿಯನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಸಾಯಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇನೋ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಪಾರಾದೆ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಶುರುವಾಗಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಬಡಪಾಯಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲು ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ, ಆನೆಯಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂದ ಬೇಟೆಗಾರರು ಹಾಗೂ ಶಾರ್ಟ್ ಶೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾಕೆ? ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದಿರುವ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಬದಲು ಸಾಯಿಸಿದ್ದು ಯಾಕೆ? ಇನ್ನೂ ಸ್ವತಃ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಕಲಿಯದ ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳು ಏನಾದವು?— ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಿಯರು ಎತ್ತಿದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರ ಸಬೂಬು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

ವನ್ಯಜೀವಿ ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಹುಲಿಯನ್ನು ಸಾಯಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಹುಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಹಾರ ಸಿಗದೇ ಹಸಿದಿರುವುದು ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹುಲಿ ಮರಿಗಳೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೇ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂಬುದು ಕಳವಳ ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ ಅವನಿಯ ಸಾವಿಗೇ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಮಾನವ ಹಾಗೂ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ಸರಪಳಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಂಡಿ. 2014ರ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 2226. ಇದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ.70ರಷ್ಟು. ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಳೆದೇ ಬೇಟೆ, ಅರಣ್ಯ ಒತ್ತುವರಿಯಿಂದಾಗಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರ ದಬ್ಬಲಾದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಕಾಡಿನಂಚಿಗೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವರ ಮತ್ತು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಘರ್ಷ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟೋ! ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆನೆ ಅಥವಾ ಹುಲಿ ದಾಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆ ಮತ್ತು ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆ 146. ಇವರಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಿಂದ ಸಾವಿಗೀಡಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆ 11. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರಲ್ಲೇ 27 ಮಂದಿ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ. 1500 ಚ.ಕಿ.ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಹೊಂದಿರುವ ನಾಗರಹೋಳೆ ಹಾಗೂ ಬಂಡೀಪುರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿ 140-160 ಹುಲಿಗಳಿವೆ. ಈ ಹುಲಿಗಳ ಕಾರಿಡಾರ್ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮದುಮಲೈ ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ವೈನಾಡಿನವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಬಂಡೀಪುರ ಮತ್ತು ನಾಗರಹೋಳೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ, ಹುಣಸೂರು, ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು. ಜೊತೆಗೆ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜಾನುವಾರುಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯೆ. ಇಂತಹ ಆತಂಕಕಾರಿ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಇನ್ನಾದರೂ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹುಲಿ, ಆನೆಯಂತಹ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗದಂತೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸುವ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ಸುಧಾ ಹೆಗಡೆ